

CYKL | FILMOWI BOHATEROWIE

GRUPA WIEKOWA | SZKOŁA PODSTAWOWA 1–3

PRZEDMIOT | EDUKACJA POLONISTYCZNA, SPOŁECZNA, PLASTYCZNA

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE DLA NAUCZYCIELA SCENARIUSZ LEKCJI

opracowanie: Barbara Ochmańska

FILM | „Jak ocalić smoka”

„Dragevokteren” Norwegia, Holandia, Czechy, 2020, 90’

reżyseria: Katarina Launing

scenariusz: Harald Rosenløw Eeg, Lars Gudmestad

aktorzy: Isha Zainab Kahn, Iver Aunbu Sandemose, Kyrre Haugen Sydness, Anders Baasmo, Solveig Kloppen, Vanessa Borgli

Dziewięcioletnia Gina potrzebuje kryjówki po ucieczce z ośrodka dla imigrantów. Postanawia spędzić świąteczny czas w domu, którego właściciele wyjechali właśnie na ferie. Mieszkający nieopodal Mortimer podejmuje się doglądania domu podczas nieobecności sąsiadów. Chłopak większość czasu spędza w świecie wirtualnym – o jego popularności i relacjach z rówieśnikami mają świadczyć kolejne polubienia materiałów, które zamieszcza w sieci. Dzieci spotykają się przez przypadek. Choć z pozoru nic je nie łączy, niebawem okazuje się, że mają wspólny cel. W piwnicy odkrywają zagubionego smoka. Czy uda im się znaleźć sposób na to, żeby bezpiecznie wrócił do domu?

Kto może być naszym prawdziwym przyjacielem?

PRZEDMIOT | edukacja polonistyczna, społeczna, plastyczna

Temat lekcji

Kto może być naszym prawdziwym przyjacielem?

Czas trwania lekcji

45 min

Cele lekcji

Uczeń podczas zajęć:

- buduje więzi międzyludzkie i wzbudza refleksję nad przyjaźnią, jako wartością;
- omawia obejrzany film pod względem treści;
- określa cechy dobrego przyjaciela;
- koncentruje się na danym zadaniu;
- wyciąga wnioski;
- rozumie siebie i innych.

Powiązanie z podstawą programową

I. Edukacja polonistyczna

1. Osiągnięcia w zakresie słuchania. Uczeń:

- słucha z uwagą wypowiedzi nauczyciela, innych osób z otoczenia, w różnych sytuacjach życiowych, wymagających komunikacji i wzajemnego zrozumienia; okazuje szacunek wypowiadającej się osobie;
- słucha z uwagą lektur i innych tekstów czytanych przez nauczyciela, uczniów i inne osoby;
- słucha i czeka na swoją kolej, panuje nad chęcią nagłego wypowiedziania się, szczególnie w momencie wskazywania tej potrzeby przez drugą osobę.

2. Osiągnięcia w zakresie mówienia. Uczeń:

- wypowiada się płynnie, wyraziście, stosując adekwatne do sytuacji techniki języka mówionego: pauzy, zmianę intonacji, tempa i siły głosu;
- formułuje pytania dotyczące sytuacji zadaniowych, wypowiedzi ustnych nauczyciela, uczniów lub innych osób z otoczenia;
- wypowiada się w formie uporządkowanej i rozwiniętej na tematy związane z przeżyciami, zadaniem, sytuacjami szkolnymi, lekturą czy wydarzeniem kulturalnym;

II. Edukacja społeczna

Osiągnięcia w zakresie rozumienia środowiska społecznego. Uczeń:

- przedstawia siebie i grupę, do której należy, zapisuje swój adres, adres szkoły, zawód i miejsce pracy rodziców; posługuje się danymi osobistymi wyłącznie w sytuacjach bezpiecznych dla siebie i reprezentowanych osób; jest powściągliwy w używaniu takich danych w sytuacjach nowych i wirtualnych;

III. Edukacja plastyczna

Osiągnięcia w zakresie działalności ekspresji twórczej. Uczeń:

- rysuje kredką, kredą, ołówkiem, patykiem (płaskim i okrągłym), piórem, węglem, mazakiem.

Metody i formy pracy

Podczas lekcji nauczyciel wykorzystuje następujące metody i formy pracy z uczniem:

- Asymilacji wiedzy: pogadanka, wykład;
- Samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, giełda pomysłów;
- Praktyczne: ćwiczebne, realizacji zadań wytwórczych.

CC BY-NC-ND: uznanie autorstwa – użycie niekomercyjne – bez utworów zależnych 3.0 Polska

Licencja ta zezwala na rozpowszechnianie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie w celach niekomercyjnych oraz pod warunkiem zachowania go w oryginalnej postaci (nie tworzenia utworów zależnych).

Środki dydaktyczne

Podczas lekcji nauczyciel wykorzystuje następujące środki dydaktyczne:

- film „Jak ocalić smoka”;
- kolorowe kartki;
- flamastry;
- kredki;
- kostki do gry;
- nagranie dynamicznej muzyki do pracy;
- napis „prawdziwy przyjaciel” i promyczki;
- arkusze szarego papieru.

Przygotowanie do lekcji

Lekcja powinna się odbyć po obejrzeniu filmu „Jak ocalić smoka”.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Zapoznanie z tematem lekcji.

Prowadzący informuje dzieci, jakie będą cele zajęć. Następnie prosi, aby dzieci usiadły w kole. Nauczyciel wita się z nimi, przekazując promyczek przyjaźni i ściskając z uśmiechem dłoń dziecka siedzącego obok, mówi mu miłe słowo na jego temat. Uczeń przekazuje promyczek dalej, aż wróci on do nauczyciela.

2. Czym jest prawdziwa przyjaźń?

Dalej odbywa się rozmowa z uczniami na temat treści filmu i poszukiwanie odpowiedzi na pytania: Czym jest prawdziwa przyjaźń? Co jest dla nas ważne w przyjaźni, a czego należy unikać, by przyjaźń trwała? Jak poznać przyjaciela? O czym marzyła Sara? Czy młody youtuber dotrzymał słowa? Jakie relacje łączyły smoka i dziewczynkę? Które postacie są prawdziwe, a które fikcyjne? Jakim przyjacielem był smok, a jakim Mortimer?

3. Jakie cechy powinien mieć prawdziwy przyjaciel?

Uczniowie siedzą w kręgu, wokół kartki z napisem „prawdziwy przyjaciel”. Otrzymują po kilka pociętych pasków papieru. Zadaniem każdego dziecka jest zapisanie np. kilku najważniejszych według niego cech, charakterystycznych dla przedstawionego pojęcia. Następnie, po kolei, każdy odczytuje cechy, jakie wypisał, i układa je wokół kartki z pojęciem głównym. Jeśli cecha, którą napisał, już się pojawiła, dokłada przy niej swoją. W ten sposób powstaną promyczki. Na zakończenie nauczyciel wraz z uczniami podsumowuje zadanie, zwracając uwagę na ważne cechy charakteryzujące prawdziwego przyjaciela.

4. Mój prawdziwy przyjaciel

Nauczyciel prosi o wydarcie sylwety przyjaciela z kolorowego papieru. Dzieci piszą na niej trzy najważniejsze cechy, jakimi powinien charakteryzować się idealny przyjaciel dla nich. Po wykonaniu zadania następuje omówienie ćwiczenia na forum grupy.

5. Rysujemy smoka

Teraz zadaniem każdej grupy będzie narysowanie smoka na arkuszu dużego papieru. Każda grupa dodatkowo otrzymuje kostkę do gry, kredki. Dla każdej grupy przygotowany jest „warsztat do pracy” – 2 złożone stoliki albo stosowne miejsce na podłodze oraz muzyka pobudzająca do pracy. Uczniowie kolejno rzucają kostką, jeśli wyrzucą 1 – rysują tułów smoka, 2 – głowę lub oczy czy nos, 3 – ogon, 4 – łapy lub pazury, 5 – skrzydła, 6 – łuski lub inną ozdobę smoka. Każdy wykona tyle rzutów i narysuje tyle części ciała, ile zdoła w ciągu np. 10 minut. Wspólny grupowy smok staje się coraz bardziej kształtny i kolorowy. Może się zdarzyć, że stworek będzie miał 5 par oczu, 3 głowy, 6 nóg... Nauczyciel obserwuje dzieci w trakcie zabawy, podpowiada, w którym miejscu należy dorysować wskazaną część ciała smoka... Potem dzieci wybierają imię dla swojego smoka. Każdy w grupie podaje swoją

propozycję, uzasadnia ją, dzieci negocjują, w efekcie ustalają imię dla wspólnie narysowanego stworka. Prezentacja smoczych imion, argumentowanie takiego wyboru. Nauczyciel zapisuje na dużych kartkach papieru nazwy smoków i tworzy galeria sztuki współczesnej.

Nauczyciel zaprasza dzieci do galerii sztuki, przypomina zasady zachowania się w galerii. Wcześniej prosi dzieci o przygotowanie się do roli przewodnika, specjalisty (znawcy) konkretnego „dzieła sztuki”. Dzieci w grupie ustalają cechy charakteru swojego smoka (jest dobry, dobroduszny, zły, okrutny... Ćwiczenia słownikowe) i ustnie opisują wygląd własnego smoka, używając nazw części ciała, liczebników głównych, kolorów. Nauczyciel czuwa nad tym, aby każdy uczeń wziął udział w ćwiczeniu.

6. Podsumowanie zajęć

Na zakończenie zajęć następuje weryfikacja stopnia zrealizowania poszczególnych celów (rozmowa z uczniami, zadawanie pytań), spontaniczne wypowiedzi dzieci o charakterze opiniującym – określenie atmosfery podczas zajęć.

A potem dzieci kończą niedokończony zdanie „W przyjaźni nie wolno...”, pracują z Kartą pracy nr 1.

Karta pracy nr 1

Zapisz, które cechy decydują o tym, kto powinien być Twoim przyjacielem.

Najmniej istotne cechy naszego przyjaciela:

Drugorzędne cechy naszego przyjaciela:

Najważniejsze cechy naszego przyjaciela:

